

Oponentský posudek

na diplomovou práci Michaly Blažkové

„Příčiny a právní formy omezování vlastnického práva k půdě“

Autorka si pro svou diplomovou práci zvolila téma, které patří v oblasti práva životního prostředí k nejzajímavějším. Půda je jednou ze základních složek životního prostředí, zároveň je však (jako pozemek) věcí, jež může být předmětem vlastnického práva, a to předmětem vysoké hodnoty. Střet veřejných a soukromých zájmů tak může být v případě půdy velmi výrazný a hledání kompromisu mezi nimi velmi složité, a to jak z hlediska společenského, tak právního.

Práce je logicky strukturovaná, vedle stručného úvodu se skládá ze tří kapitol, z nichž první je věnována zvláštnostem půdy a pramenům pozemkového práva, druhá obecným otázkám vlastnického práva a jeho omezení a třetí specifickým omezením vlastnického práva k půdě vyplývajícím z vybraných předpisů k ochraně životního prostředí. Nechybí závěr obsahující kritické zhodnocení stávající právní úpravy, seznam zkratk a relevantních právních předpisů a seznam literatury. Celkově lze práci hodnotit jako dobrou, a to jak z hlediska formálního, tak obsahového.

Po formální stránce je třeba ocenit úpravu práce, včetně malého počtu chyb a překlepů. Upozornila bych nicméně na poměrně závažnou chybu, kterou je používání pojmu „Rada Evropy“ pro Radu EU (např. str. 9 a 10). Pro případné další práce bych také doporučila vyhnout se náhodnému řazení předpisů v „Seznamu použitých zkratk“ (měly by být řazeny podle abecedy nebo chronologicky) a uvádět prameny komunitárního práva plným názvem, nikoliv pouze číselně (např. str. 10 či 23).

Co se týká obsahu, autorka prokazuje dobrou znalost problematiky a na poměrně omezeném prostoru neopomíjí žádný z jejích důležitých aspektů. Na některých místech je však výklad neúplný (např. změny kultur zemědělské a nezemědělské půdy na str. 31, definice pozemků určených k plnění funkcí lesa na str. 34) a v textu se objevují i drobné chyby a nepřesnosti, např. „uložení změny kultur zemědělské a nezemědělské půdy“ (str. 33, uložit lze pouze změnu kultury zemědělské půdy), chybný popis účelu zákona o ochraně přírody a krajiny (str. 33, ve skutečnosti je citován § 1 lesního zákona), chybný odkaz na ustanovení lesního zákona u práva vlastníka lesa na úhradu zvýšených nákladů spojených s výsadbou zpevňujících a melioračních dřevin (str. 38) či prohlášení, že evropsky významné lokality se vyhláší formou vládních nařízení (str. 48). Přestože se nejedná o chyby zásadního významu, snižují celkovou kvalitu práce a brání výbornému hodnocení.

S ohledem na výše uvedené považuji oponovanou práci za vyhovující a **doporučuji** ji k ústní obhajobě. V jejím rámci by autorka měla zodpovědět následující otázky:

1. Na str. 32 autorka uvádí, že „celková výměra zemědělské půdy rapidně klesá“. Jaká je současná výměra zemědělské půdy v České republice a k jakým změnám v tomto směru došlo od roku 1989?
2. Jaký význam pro ochranu přírody a krajiny má dle mínění autorky dobrovolné omezování vlastnického práva k půdě prostřednictvím tzv. veřejnoprávních smluv a jaká je budoucnost tohoto institutu v České republice?

V Praze dne 16. května 2008

JUDr. Karolina Žáková, Ph.D.